

τὰ εἶχαμεν, ἄς προσέχωμεν ἐξαρχῆς μὴ τὰ ἐμβάσωμεν καὶ δεύτερον εἰς τὴν πολιτείαν. Καθὼς εἰς αὐτὴν τόσοι ἄρχοντες χειροτονοῦνται, ὅσοι ἄρχουσι εἰς τὴν κυβερνήσιν τῶν κοινῶν, καὶ τόσα ἄρχεῖα κτίζονται, ὅσα εἶναι ἱκανὰ νὰ χωρῶσι τοὺς κυβερνῶντας, παρόμοια ἢ ἡ θρησκεία μας οὔτε ἱερεῖς οὔτε ναοὺς πλειοτέρους τῆς χρείας πρέπει νὰ ἔχη.—ΚΟΡΑΗΣ.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΩΝ ΠΙΟΛΗΨΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑΝ.

ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ κατὰ δυστυχίαν ὄχι ὀλίγοι μετὰξὺ μας, εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ὁποίων τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα παριστάνεται μᾶλλον ὡς εὐκαταφρόνητον παρά ὡς ἐντιμον. Πόσον ὁμως ὑπολήπτονται οἱ σοφοὶ Γερμανοὶ τοὺς πολίτας, ὅσοι δαπανοῦν τὴν ζωὴν φωτίζοντες τὸν νοῦν καὶ ἠνθιμίζοντες τὰ ἦθη τῆς ἐπερχομένης γενεᾶς, φαίνεται ἐκ τῆς ἀκολούθου περιγραφῆς τῶν τιμῶν, ὅσαι νεωστὶ ἀπεδόθησαν εἰς γηραλέον τινὰ διδάσκαλον τῶν κοινῶν γραμμάτων.

Εἰς τὴν Βάδαν, κάποιος Ἰωάννης Γεώργιος Σούλγκερος, χρηματίσας σχολάρχης μίαν ὀλόκληρον πεντηχονταετηρίδα, ἐώρασε τὴν 7ην Ἰανουαρίου, 1836, ὡς πεντηχοστὴν ἐνιαύσιον ἡμέραν τοῦ διδασκαλικοῦ του βίου. Εἰς τοιαύτην περίστασιν, ἠδύνατό τις φυσικὰ νὰ περιμένῃ, ὅτι προθύμως ἠθέλει συγχαρῆν αὐτὸν οἱ γείτονες, οἱ φίλοι, καὶ οἱ πρότεροί του μαθηταί· ἀλλ' εἰς τὴν Βάδαν καὶ ὁ κυρίαρχος αὐτὸς ἐνθυμήθη τὸν πτωχὸν διδάσκαλον. Ὁ Μέγας Δουξ ἐφάνερωσε πόσον ἐκοιεν ἀξιολογοῦς τὰς ὑπηρεσίας τοῦ σεβασμιοῦ γέροντος, πέμψας εἰς αὐτὸν τὴν χρυσὴν μετάλλειαν (medaille), διὰ τῆς ὁποίας βραβεύονται οἱ ἀριστεύσαντες πολιτικοὶ τὴν εἰσπώδευσε δὲ μ' ἐπιστολὴν ἰδιωχείως γεγραμμένην, (τιμὴ αὐτῆ σπανίως δαφιλευομένη ἀπὸ τοὺς κυρίαρχους καὶ μεγιστάνας τῆς Εὐρώπης), καὶ περιέχουσαν τὰς πλεόν φιλοφρονητικὰς φράσεις. Ὁ Δήμαρχος καὶ ὁ Ἐφορος τῶν σχολείων ἐτέλεσαν τὴν παραγγελίαν τοῦ Ἡγεμόνος κατὰ τρόπον, ὅστις ἠγγίζει ὄλων τὰς καρδίας. Ὁ διδάσκαλος ἐφῆθη μετὰ πομπῆς ἐκ τοῦ σχολείου εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ἀναμέσον τῶν ψαλιφιδούντων αὐτοῦ μαθητῶν. Ἐκεῖ παρέδωκεν εἰς αὐτὸν ὁ Ἐφορος τὴν μετάλλειαν, ἐκφωνῶν συγχρόνως ὁμιλίαν κατάλληλον. Παρέστησε πόσον συμβάλλουν τὰ σχολεῖα εἰς τὴν εὐδαιμονίαν οἰκογενειῶν καὶ πόλεων, ἀνέφερε τὰς γενομένας βελτιώσεις, καὶ ἐσυμπέρανε παρακινῶν τὸν διδάσκαλον εἰς εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν Ἡγεμόνα διὰ τὰς προσπαθείας καὶ τὴν πρόθυμον αὐτοῦ βοήθειαν. Ὁ Δήμαρχος ἐπαρουσίασεν ἀκολούθως τὴν

αὐτόγραφον ἐπιστολὴν τοῦ Μεγάλου Δουκὸς, μὲ λόγον πρὸς τοὺς πληροῦντας τὴν ἐκκλησίαν πολυαρίθμους ἀκροατάς.

Ἀφοῦ δὲ, μετὰ προσευχὴν εἰς τὸν Πατέρα τῶν φώτων, ἀπέλυσεν ἡ τελετὴ, συνηθροίσθησαν εἰς συμπόσιον τι προετομασμένον, τὸ ὁποῖον ἐφαιδύρναν, ἐκ διαλειμμάτων, ἄσματα ἐμπείρων μουσικῶν, καὶ περιχαρεῖς ἐγκάρδιαι ἀνευφημίσεις πρὸς τὸν Ἡγεμόνα καὶ τὸν πρεσβύτερον τοῦ Ἰωβηλαίου ἤρωα. Εἰς ὅλους τοὺς παρευρεθέντας ἐγινε βαθεῖα τις ἐντύπωσις, ἡ ὁποία ἠύξησε τὴν πρὸς τὸν κυρίαρχον πίστιν, καὶ τὸ σέβας πρὸς τὸ παιδαγωγικὸν ἐπάγγελμα· τῶν δὲ διδασκάλων ἐστερέωσε τὴν ἀπόφασιν ν' ἀφοσιώνονται μὲ ἀδιαίρετους ἀγῶνας εἰς τὸ ἀξιόλογον αὐτῶν ἔργον.

ΑΛΛΑΣ.—Ἐπάρχουν εἰς τὴν οἰκουμένην τόποι τινές, ὅπου ἄλας δὲν εὐρέθη ποτέ· καὶ ἐπειδὴ τὸ ἐμπόριον τῶν χωρῶν τῶν εἶναι εἰς ἄκρον περιωρισμένον, οἱ κάτοικοι δύνανται μόνον ἀπὸ καιρῶν εἰς καιρὸν νὰ χαίρουνται τὴν τροφὴν ταύτην. Τοῦτο ἀληθεῖς ἐξαιρέτως περὶ τοῦ ἐνδοτέρου τῆς Ἀφρικῆς. Παράξενον ἠθέλε φανῆν εἰς Εὐρωπαίον, λέγει ὁ περιηγητὴς Μύγγος Πάροκιος, νὰ ἴδῃ παιδάριον πιπιλίζον ἄλας, ὡς νὰ ἦτο ζάχαρον. Ἄλλ' ἐγὼ ἴδα τοῦτο πολλάκις. Τόσον δὲ σπανιώτατα ἀπολαύουν τὸ πολῦτιμον τοῦτο εἶδος αἱ πτωχότερα κλάσεις, ὥστε νὰ εἴπῃ τις, ὅτι ἕνας τρώγει ἄλας μὲ τὸ φαγητὸν τῆς, εἶναι τὸ αὐτὸ καὶ νὰ εἴπῃ, ὅτι εἶναι πλούσιος. Αὐτὸς ἐγὼ ἐβασανίσθην ὄχι ὀλίγον διὰ τὴν ἄλλειψιν τοῦ ἀργύματος τοῦτου. Ἡ μακροχρόνιος μεταχειρῖσις φυτικῆς ζωτροφίας διεγείρει τοιαύτην σφοδρὰν ὄρεξιν ἄλατος, ὁποῖαν λόγοι ἀδυνατοῦν ἱκανῶς νὰ περιγράψωσι.

ΒΙΒΛΙΑ.—Ἄς στοχασθῶμεν πόση διδασκαλία περιέχεται εἰς βιβλία· πόσον εὐκόλως, πόσον κορυφίως, πόσον ἀσφαλῶς ἐκθέτῃ τὴν γυμνότητα τῆς ἀνθρωπίνης ἀμαθείας, χωρὶς νὰ τὴν παραδειγματίξωσι. Αὐτὰ εἶναι οἱ διδάσκαλοι, οἵτινες μᾶς παραδίδουν χωρὶς ῥαβδία καὶ μάστιγας, χωρὶς σκληροὺς λόγους καὶ ὀργὴν, χωρὶς ἐνδύματα ἢ ἀργύριον. Ἐὰν τὴν πλησιάζῃς, δὲν κοιμῶνται· ἐὰν τοὺς ἐρωτήσῃς, δὲν κοῦπτουν τίποτε· ἐὰν κακῶς ἐνοῆς τοὺς λόγους αὐτῶν, δὲν γογγύζουσιν· ἐὰν ἦσαι ἀμαθὴς, δὲν σὲ γελοῦν.

ΑΡΧΗ πάσης ἀνθρωπίνης γνώσεως εἶναι τὸ νὰ γνωρίσῃ τις τὸν ἑαυτὸν του.—ΜΗΤΡΟΠ. ΠΛΑΤΩΝ.